

Sygn. akt IV U 1430/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 czerwca 2013 roku nr (...)

w sprawie W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1430/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 marca 2014 roku

Decyzją z dnia 26 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił W. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.06.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł W. M., domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony podniósł, iż decyzja ta jest dla niego krzywdząca, gdyż jego obecny stan zdrowia stale się pogarsza, a niedosłuch na który cierpi jest spowodowany wieloletnią pracą w ciężkich warunkach również atmosferycznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec niezastąpienia nowych okoliczności, na podstawie przeprowadzonego badania brak jest podstaw do uznania ubezpiezonego za niezdolnego do pracy, co znalazło wyraz w orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. urodził się dnia (...), z zawodu jest monterem instalacji sanitarnych, ostatnio pracował jako monter konstrukcji stalowych, cieśla budowlany. Ubezpieczony posiada wymagane okresy składkowe i nieskładkowe.

W dniu 30.04.2013 r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Zarówno orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 27.05.2013 r., jak i orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.06.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Wobec powyższego przedmiotową decyzją ZUS z dnia 26.06.2013 r. odmówiono mu prawa do renty. Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: - akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- obustronny niedosłuch typu odbiorczego,
- nadciśnienie tętnicze łagodne,
- astmę oskrzelową.

Odwołujący cierpi na obustronny trwały niedosłuch. Od 2002 r. ma słuch zaprotezowany i z aparatami słuchowymi pracował do 2012 r. Biorąc pod uwagę fakt, iż ubezpieczony przy obustronnym zaprotezowaniu słuchu rozumie otoczenie i komunikuje się poprawnie stwierdza się, że może pracować zgodnie z wykształceniem i zdobytym doświadczeniem z wyłączeniem stanowisk pracy: na wysokości, w hałasie, przy obsłudze maszyn w ruchu oraz stanowisk wymagających w pełni sprawnego słuchu.

Opiniowany od 3 lat leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego. Nadciśnienie tętnicze ma charakter łagodny, wyrównany, przebiegający z wydolnym układem krążenia bez powikłań narządowych, nie narusza istotnie sprawności organizmu. Astma oskrzelowa jest kontrolowana farmakologicznie, bez zaburzeń wentylacji oskrzelowej w badaniu przedmiotowym.

Reasumując, omawiane schorzenia w ich obecnym nasileniu nie dają podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy u wnioskodawcy.

Dowód: - opinia sądowo –lekarska z dnia 18.10.2013 r. – k. 8-9,

- opinia sądowo –lekarska z dnia 19.11.2013 r. – k. 12-13,
- opinia uzupełniająca z dnia 13.03.2014 r. – k. 68,
- dokumentacja lekarska – k. 24-65,
- dokumentacja medyczna – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, w całości podzielił wnioski płynące z opinii biegłych z zakresu otolaryngologii, kardiologii i chorób wewnętrznych. Biegli legitymują się fachową wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym, zaś opinie zostały sporządzone w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych i aktach sądowych. W ocenie Sądu, biegli lekarze dokonali prawidłowej diagnozy schorzeń, na które cierpi odwołujący, zaś wnioski płynące z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonych badań, co czyni opinie wewnętrznie spójne, logiczne i kompletne.

Odwołujący po wydaniu przedmiotowej opinii przedłożył nową dokumentację medyczną w postaci m. in. audiogramów, opisów badań i porad medycznych za lata 2002, 2008-2014 z Poradni Otolaryngologicznej w T.. W opinii uzupełniającej z dnia 13.03.2014 r. biegły sądowy z zakresu otolaryngologii szczegółowo odniósł się do przedłożonej dokumentacji stwierdzając, iż nie ma ona znaczenia dla wyniku postępowania sądowego. Biegły podniósł, iż wartości z audiogramów z lat 2008-2014 pozwalają zakwalifikować niedosłuch odwołującego ze względu

na jego głębokość do stopnia umiarkowanego. Jak stwierdził załączona dodatkowa dokumentacja świadczy, że opiniowany w powyższych latach korzystał z poradni otolaryngologicznej, nie wnosi jednak informacji o takiej zmianie jego stanu zdrowia, która by mogła uniemożliwić mu podjęcie pracy zarobkowej.

W tym kontekście można jeszcze nadmienić, że w niniejszym postępowaniu ocena stanu zdrowia odwołującego dokonywana jest przez Sąd na dzień wydania zaskarżonej decyzji ZUS. Zatem przedłożenie przez stronę wyników badań, kart leczenia szpitalnego, informacji dla lekarza kierującego, jak i wszelkich innych dokumentów medycznych datowanych później (a więc w niniejszym przypadku od dnia 26.06.2013 r.), mogłyby mieć znaczenie dla niniejszego postępowania o tyle, o ile wskazywałyby na istniejący gorszy stan zdrowia badanego z okresu wydania zaskarżonej decyzji ZUS. Jeżeli natomiast wynikałoby z nich nawet pogorszenie stanu zdrowia, które nastąpiło jednak po tym czasie nie będzie miało ono znaczenia dla toczącego się już postępowania sądowego. W takim wypadku bowiem ubezpieczony może wystąpić z kolejnym wnioskiem do ZUS o przedmiotowe świadczenie. Sąd natomiast w niniejszym postępowaniu ocenia prawidłowość rozstrzygnięć organu rentowego według stanu faktycznego z chwili ich wydania (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2012 r., II UK 79/11).

Opinie spełniły nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc. i art.285 kpc., zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i aktach sądowych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania, dlatego Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 12 ust. 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, konieczne stało się zasięgnięcie opinii biegłych specjalistów z zakresu otolaryngologii, kardiologii i chorób wewnętrznych.

Przeprowadzone badania wykazały u wnioskodawcy takie schorzenia, jak: obustronny niedosłuch typu odbiorczego, nadciśnienie tętnicze łagodne, astmę oskrzelową.

Odwołujący cierpi na obustronny trwały niedosłuch. Od 2002 r. ma słuch zaprotezowany i z aparatami słuchowymi pracował do 2012 r. Biorąc pod uwagę fakt, iż ubezpieczony przy obustronnym zaprotezowaniu słuchu rozumie otoczenie i komunikuje się poprawnie stwierdza się, że może pracować zgodnie z wykształceniem i zdobytym doświadczeniem z wyłączeniem stanowisk pracy: na wysokości, w hałasie, przy obsłudze maszyn w ruchu oraz stanowisk wymagających w pełni sprawnego słuchu.

Opiniowany od 3 lat leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego. Nadciśnienie tętnicze ma charakter łagodny, wyrównany, przebiegający z wydolnym układem krążenia bez powikłań narządowych, nie narusza istotnie sprawności organizmu. Astma oskrzelowa jest kontrolowana farmakologicznie, bez zaburzeń wentylacji oskrzelowej w badaniu przedmiotowym.

Reasumując, omawiane schorzenia w ich obecnym nasileniu nie dają podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy u wnioskodawcy.

Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznał zatem, iż brak jest podstaw do uznania odwołującego się za niezdolnego do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 powołanej ustawy.

Z powyższych względów uznać należało, iż zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była prawidłowa, zaś odwołanie należało oddalić jako bezzasadne, przyjmując jako podstawę rozstrzygnięcia powołane przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§1k.p.c.